

נולדה בלוביץ, פולין
 בשנת 8.11.1921
 נפטרה בבית-אלפא
 בשנת - 6.4.1985
 אחות לשרה איזביצקי-לבלנג

כתבה האחות שרה: הגעת עם אבא לפני 51 שנים – נערה צעירה, בלי להבין את השפה והמנהגים. עולם זר, שלא הסביר לך פנים. מוכת גורל, סבלת מנכותך. הרבה צער ועלבון ספגת, דמעות אין-אונים שפכת בבדידותך.

למדת שפה, למדת לקרוא ספר ועיתון. העבודה היתה ערך מקודש אצלך. בכל מזג-אוויר היית מגיעה למכבסה. מאוד שמחת כאשר שילבו אותך בצוות המכבסה החדשה. כל פירור של יחס ידידותי ריגש אותך. היית ערה לנעשה סביבך, ידעת את שמות כל מחברי השירים ששמעת. בסוף דרכך ביקשת שאקרא לפניך את שירי אלתרמן, שהיו המזון הרוחני שלך.

החברה שלנו הוכיחה עצמה בשעת מצוקה וחידלון: החברות שטיפלו בך, פינקו אותך במסירות ואהבה, כמו בת יחידה, אולי כפיצוי על הגורל המר: רחל'ה נעשתה ידידת נפשך; גורה הגישה לך עזרה בכל עת, על מנת להקל על סיבלך; וגינה טיפלה בך במסירות רבה. כל הצוות הרפואי עשה הכל כדי להקל על מכאוביך.

שרה שבת: הכרנו אותך כאישה בודדה, נכה, מסורה לעבודתה. עוברת בקושי את החצר ומביעה משאלות בשפה לא ברורה. היית מטופלת באהבה על-ידי שרה אחותך ושמעון גיסך. בימי מחלתך שמחת לכל ביקור בחדרי-החולים. אלה היו ימיך המאושרים, טופלת ע"י כל הצוות הרפואי.

השארית עיזבון צנוע – ספר זכרונות ותעודות מבית-הספר – מהם נפתח לנו צוהר לילדותך: תלמידה מצטיינת, ילדה יפת-עיניים, שרה יפה, עליזה ואהובה. שתי תקופות היו המאושרות בחייך: ילדותך והחודש האחרון.